2 r°

Nec tamen aliquid posse, nisi res fuerit
cuius imago intuendo capiatur. His igitur
cognitis paronyma videamus; quae sunt ho-
monymon media constituta. Etenim nec pa-
ronyma dici possunt nisi res habuerint
utriusque consortium; id est et in omonymon
et negotium synonymon videantur. Com-
mune habent ut a sapientia sapiens
vel medicus a medicina dicimus. Etenim in medico
quae in medicina iacet similitudo videtur
et nominis. Propterea recte paronyma videntur
esse, quia aliud non acceperint. Ipsum nomen eadem
videantur paronyma, et omnino quasi ab uno
dicuntur. Hanc differentiam de-
bemus agnoscere, quia ipsa paronyma
res quidem per similitudinem nominis omonyma
sunt. Illa tamen nomen paronyma dicuntur, in uno
acceperint ut puta a sapientia dicimus
hominem sapientem, sapiens consilium. Tamen
res omonyma sunt, ipsius vero sapientiae paronyma.
Oportet tamen observari ut connotationem
ultimae syllabae habeant. Neque enim ita sunt
autem paronyma quemadmodum dixi in ea de quibus
origine ducta ut medicina et medicus.
Mechema alius claudit lucet is alius
mecheus. Hanc igitur differentiam in parony-
ma habuerunt, et nomen est synonymis negotio est omonymis;
nomine sunt copulata omonyma porro
quae paronyma nominantur ut sunt amaltia
utiorum dicam. Negotio quidem est synonym-
conveniunt, sed ab omonymis differebant
nomine. Nec et utior et amaltia similia
sunt quamquam eodem intellectu sentiantur.
Quia amaltia dicitur malis utriusque

conveniunt. Similitudine vel syllaba non
motatur. Hic non dicam; apparens ...
verba sapientia. Hic est nulla syllaba
commotata et paronymon exclusa est omnino
separatio. Unde constat haec et his similia
omonymis porro debere coniungi. Sed et nunc
debemus verba aut simplicia esse aut conte-
xta. Conexa sunt eques currit.
Simplicia est haec separata et omnino singula
ut eques currit. Sed iam tractare debemus
quae significant decem puto. Restat
ut eorum quae sunt quo pacto cuncta examinata
enarremus. Sunt igitur illa quae aut percipimus
sensibus aut mente et cogitatione colligimus.
Sensibus tamen quae aut videndo aut tan-
gendo aut audiendo aut gustando
aut odorando cognoscimus. Certe ut est
quis equum aut hominem vel aliquod animal
videt quamquam unum corpus esse perspi-
ciat intellegit tamen multis partibus
esse coniunctum. Siquidem alia pars
capitis alia pectoris ceterorumque membrorum.
In ipso capite partes suas
tamen habeant. Habeat propria singula.
Ipse quoque partes singulae multa
intra habeant quae dividi et separari
posse, ut aliud sit caro aliud cor
aliud venae aliud nervi capilli aliud.
Sed haec mente et intellectu colligimus; atque
intra se rursus pertinere non posse.
Conspicimus et illa et animi intentione co-
gnoscimus, vel hominem vel animal aliud
cernere vel generis sui discernere,
nec stare nec movere sed sunt in angi cu-
ris.

License: cc-by-nc – Bern, Burgerbibliothek, Cod. C 219, 4_2v – A) Cicero: Topica; B) Annaeus Florus: Epitome Bellorum Romanorum; Livius: Periochae; C) Juvenal: Saturae, cum glossis; D) Augustinus (Pseudo-): Categoriae [= Paraphrasis Themistiana] (https://fragmentarium.ms/view/page/F-yuic/5321/50646)